

Sfântul Nicodim Aghioritul: „Numai Hristos este ecumenic”.

Majoritatea Bisericilor Ortodoxe solicită un Sinod Pan-Ortodox.

Încercarea Patriarhiei Constantinopolului (și a Patriarhului Bartolomeu, în special) să promoveze și să impună tendințele și pretențiile sale hegemonice întregii Biserici Ortodoxe prin acordarea tomosului autocefaliei Bisericii schismatice din Ucraina, a întâmpinat opoziția majorității Bisericilor ortodoxe, prin simplul fapt că structura Bisericii este stabilită de sinodalitate și egalitatea tuturor Bisericilor ortodoxe.

La trei luni după anunțul creării acestei biserici anti-canonice, nici o Biserica Ortodoxă nu i-a recunoscut legitimitatea, subminând prestigiul și planurile Patriarhului Constantinopolului.

După declarațiile patriarhului Ioan al Antiohiei și ale Mitropolitului Savva al Varșoviei și toată Polonia, care într-un interviu și în scrisorile lor către Patriarhul Bartolomeu au anunțat refuzul lor de a recunoaște schismatica Biserica Ucraineană, Bisericile din Cipru și România în decizia lor sinodală au anunțat, de asemenea, că, în cazul în care problema nu este rezolvată favorabil în viitorul apropiat, Patriarhia Constantinopolului este obligată să convoace un Sinod pan-ortodox pentru a discuta această problemă.

Credem că toți episcopii ortodocși ar trebui să fie prezenți la acest Sinod Pan-ortodox. Acesta ar trebui să reunească 300 de episcopi vorbitori de limbă greacă, 700 de episcopi de limbă slavă și 700 de episcopi de limba arabă, toate acestea pentru ca fiecare să participe la exprimarea votului său, cuvântului său, a punctului său de vedere. Nu așa cum s-a întâmplat la Kolymbari, în Creta, unde doar Întâistătătorii celor paisprezece Biserici locale au avut dreptul de vot. În acest fel, deciziile nu pot fi controlate sau manipulate de către centrele eclesiastice sau extra-bisericești.

Biserica sârbă se pronunța pentru respectarea sfintelor canoane.

Într-un interviu pentru ziarul sârb Politika, Patriarhul sârb Irineu a răspuns la întrebarea jurnalistului cu privire la problema ucraineană și a subliniat că este

necesară respectarea sfintelor canoane.

Întâistătorul ierarh sârb a subliniat următoarele în interviul său:

„Cred că este necesar să se repete că noi nu suntem împotriva grecilor, nici împotriva rușilor, nici pentru greci, nici pentru ruși. Biserica Sârbă cere doar respectarea sfintelor canoane și tradiția seculară pe care aceste canoane o guvernează. Aceasta înseamnă că le apărăm pe acestea și pe toate celelalte.

Bineînțeles, susținem rușii și Biserica Ortodoxă Rusă - frați de același sânge, care ne-au ajutat în condiții dificile timp de secole. Dar, desigur, susținem și Patriarhia Ecumenică, Biserica Mamă, care ne-a acordat independența acum opt secole, și de atunci am fost egale cu restul bisericilor autocefale. Patriarhul Bisericii noastre Mamă este primul dintre egali. Sunt sigur că nici Biserica Ortodoxă Sârbă, nici celelalte Biserici locale nu vor accepta apariția unui „Papă ortodox”. Dacă ar accepta acest lucru, ei încetează să mai fie ortodocși.

Biserica Sârbă nu acceptă și nu va accepta legitimitatea împărțirii Ucrainei ca poziție legitimă, și, în special, nu va accepta astfel de pretenții în cazul în care acestea apar pe teritoriul său canonic. Ceea ce a făcut Constantinopolul la Kiev, mama orașelor ruse, din punctul de vedere al Bisericii sârbe, nu se poate concepe. Ucraina are propria Biserică cu Întâistătorul ei legitim - Mitropolitul Onufrie. Nu cunoaștem pe alții și nu dorim să îi cunoaștem.

Fanarul știe că Arhiepiscopia Autonomă din Ohrid condusă de Episcopul Jovan se supune Bisericii Ortodoxe Sârbe. Din punctul de vedere al canoanelor, din punctul de vedere al mântuirii credincioșilor și al săvârșirii slujbelor, acest lucru nu ridică nici o îndoială. Oricine este omul: sârb, macedonean, nord macedonean, bulgar, țigan, grec, toți se pot apropia de Sfântul Potir. De aceea, nu văd nicio modalitate de a justifica o invazie a teritoriului canonic al Bisericii Sârbe, care ar deveni o versiune pseudo-spirituală a operațiunii „Înger Milostiv ” (Denumirea operațiunii Alianța Nord-Atlantică a NATO împotriva Iugoslaviei, în 1999).

Aceste declarații ale Patriarhului sârb Irineu, indică faptul că acordarea de către Fanar a autocefaliei Bisericii schismatice din Skopje (Macedonia de Nord) este una dintre prioritățile sale imediate.

Patriarhul Bartolomeu: Sinodul Pan-Ortodox este inutil

În numărul anterior al ziarului Orthodox Typos, un articol detaliat al domnului Panagiotis Trakadas a ridicat întrebarea: „Dacă Patriarhul Constantinopolului refuză (să convoace un Sinod Pan-ortodox), cine o va face ? Întâistătătorii Constantinopolului, paralizați de Patriarhia Constantinopolului, răspundeți!

La 1 martie, site-ul oficial al Patriarhiei Moscovei a publicat un text cu răspunsul Patriarhului Bartolomeu la apelul lansat de Patriarhul Antiohiei la începutul acestui an, în care acesta a solicitat un dialog cu privire la starea Bisericii ucrainene cu participarea tuturor Întâistătătorilor ortodocși. Patriarhul Bartolomeu, în răspunsul său, a subliniat adresându-se în mod special Patriarhului Ioan (sub rezerva faptului că textul grecesc original nu a fost publicat):

„Ca răspuns, vă informăm că întrucât patru Biserici ortodoxe, inclusiv Biserica veche, au refuzat să participe la Sfântul și Marele Sinod Ecumenic, gest nejustificat eclezial și teologic, pe care îl considerăm inadmisibil, Patriarhia Ecumenică are motive serioase să se abțină de la o întâlnire similară la nivel pan-ortodox. Acest lucru ar fi inutil, prin care s-ar ajunge doar la un acord că participanții nu sunt de acord între ei.

Sfânta și Marea Biserică a lui Hristos, a privit cu dragoste și sacrificiu de sine, indiferent de interese sau presiuni, având drept scop unic unitatea poporului ucrainean, încetarea scindării și a schismei apărute într-o comunitate de milioane de credincioși, care nădăjduiau să se întoarcă la Biserica canonică, după ce au fost ținuti nedrept în afara ei, prin urmare conform tradiției și sfintelor canoane li s-a acordat autocefalia Bisericii ucrainene ... ”

Cât timp va mai exista tulburare și scindare în Biserica Ortodoxă?

Răspunsul Patriarhului Bartolomeu ridică întrebări importante. Astfel, Fanarul cunoaște anumite sfinte canoane care permit acordarea autocefaliei schismaticilor și restului Bisericilor Ortodoxe - ei „vor argumenta că au respectat sfintele canoane și tradiția stabilită de secole“, pe baza cărora, însă nu se confirmă autocefalia (așa cum subliniază patriarhul sârb în interviul său)?

Cât timp va mai exista tulburare și scindare în Biserica Ortodoxă, dacă Patriarhul Constantinopolului nu consideră necesară convocarea unui Sinod Pan-Ortodox? Și acest lucru se întâmplă întrucât dezacordul are o dimensiune politică, astfel că declarația Patriarhului Irineu, conform căreia dacă Fanarul legalizează biserica

schismatică din Skopie, „va deveni o versiune pseudo-spirituală a” Îngerului Milostiv”, al „NATO”, denotă implicarea politicii SUA, care manipulează Fanarul.

Amestecul brutal al guvernului ucrainean în viața religioasă a Bisericii locale.

Deși până în prezent, nici o Biserica Ortodoxă nu a recunoscut legitimitatea bisericii schismatice și Patriarhul Bartolomeu declară că decizia sa a fost destinată unirii poporului ucrainean, este menționat pe site-ul web al Bisericii Ortodoxe Ruse privitor la problema ucraineană, că amestecul grav al autorităților statului Ucraina în viața religioasă a Bisericii locale constituie o problema majoră. În publicație se spune că:

Anarhia care a fost declanșată, a dus la un val de violență împotriva clerului și credincioșilor [Bisericii canonice].

„Parlamentul ucrainean a adoptat prin vot și a promulgat legi discriminatorii pentru a respinge numele de Biserica Ortodoxa Ucrainiană și a legalizat sechestrarea sfintelor biserici și mănăstiri. Sunt încălcate drepturi ale credincioșilor Bisericii canonice : astfel clerul său este lipsit de posibilitatea exercitării slujirii în mod corespunzător a militarilor, forțelor de ordine și prizonierilor.

Biserica ortodoxă ucraineană riscă să fie lipsită de cele mai mari mănăstiri și monumente istorice, și anume Lavra Kiev-Pecherska și Lavra Pochaiev. În majoritatea cazurilor, sechestrarea bisericilor de către comunitățile religioase este contrară deciziilor comunităților care rămân credincioase Bisericii canonice.

Această anarhie a condus la un val de violență îndreptat împotriva clerului și credincioșilor Bisericii Ortodoxe Ucrainiene. În ciuda declarațiilor conducerii Ucrainei și Patriarhiei Constantinopolului privitor la natura pașnică a așa-numitei „unificări a Ortodoxiei Ucrainiene”, zeci de sfinte biserici au fost sechestrate cu implicarea grupurilor paramilitare, iar în multe cazuri clerul și credincioșii Bisericii canonice au fost bătuți în încercarea de a-și apăra sfintele lăcașuri.

Parohiile ruse din Europa de Vest aflate sub jurisdicția patriarhiei Moscovei

Decizia Patriarhatului de a oferi auto-hirotonire schismaticilor are un impact

direct asupra dispersării rusești în Europa occidentală. La 27 noiembrie 2018, Sfântul Sinod al Patriarhiei Constantinopolului a decis anularea volumului din 1999, care garanta pastorația și administrarea parohiilor ortodoxe ruse din Europa de Vest, arhiepiscopiei ruse din Paris, cu intenția de a anula încorporarea acestor parohii în Mitropoliile locale ale Patriarhatului. Această decizie a avut ca efect imediat convocarea, la 23 februarie, a adunării generale a Arhiepiscopiei Parohiale Ortodoxe Ruse, unde majoritatea participanților, conform site-ului Orthodoxia.info, au fost de acord cu propunerea de a muta Arhiepiscopia în jurisdicția Patriarhiei Moscovei și de fapt marea majoritate a participanților (191 vs 15) au votat pentru a păstra Arhiepiscopia ca o Biserică separată. Decizia finală privind jurisdicția, scrie ziarul, va fi luată la următoarea întâlnire din iunie. Este remarcabil că Institutul Ortodox al Sfântului Serghie din Paris și-a exprimat solidaritatea cu această decizie, spune orthodoxie.com pe 29 ianuarie.

Potrivit Arhiepiscopiei de la Paris, Exarhatul este format din 65 parohii, 32 de comune, 2 mănăstiri, 7 schituri, iar clerul numără mai mult de 100 de preoți și 30 de diaconi.

Sfântul Nicodim: „Numai Hristos este ecumenic”.

Sfântul Nicodim Aghioritul, în interpretarea celui de-al 28-lea canon al Sinodului IV Ecumenic, a declarat în notele privind titlul de „ecumenic”, că „nici Patriarhul Constantinopolului, nici Patriarhul Romei, nici oricare altul, cu excepția Unicului Hristos, El este adevăratul Patriarh al întregii lumi, căci Lui i s-a dat toată puterea în ceruri și pe pământ „.

Trebuie subliniat faptul că nici un act atemporal al Bisericii nu recunoaște Patriarhia Constantinopolului drept sediu al Bisericii Mamă în Ortodoxie, care are responsabilitatea și principala sarcină de a păstra unitatea Bisericilor locale și curăția credinței. Deci, spun clar Părinții Bisericii, mai ales Sfântul Ioan Gură de Aur, care a subliniat că centrul unității Bisericii este Hristos ca și cap al Bisericii, nu al unei Biserici, întrucât Dumnezeu Tatăl „a stabilit un singur Cap pentru toți, Hristos Cel Întrupat. În plus, așa cum a fost stabilit de Sfinții Părinți, forța de coeziune dintre membrii Bisericii în principal, decurge din dogma credinței comune a membrilor săi, în care Duhul Sfânt „unește mulțimea într-un singur trup și face sufletele lor locuința Duhului Sfânt.”

Sfântul Nicodim, în aceeași notă, subliniază că „ este numit ecumenic / universal

cel ce controlează cea mai mare parte a universului, și demonstrează dragostea și grija pentru credință și tradițiile sinodale ale Părinților ... ”

Ce dragoste și râvnă demonstrează Fanarul, când calcă în picioare sfintele canoane, învață dogme noi și consideră toate celelalte Biserici locale ca fiind „fiicele noastre spirituale.” Și, după cum dumnezeiescul Nicodim încheie punând punct acestei probleme „titlul de ecumenic nu provine nici de la canoanele sinodale , nici de la Sfinții Părinți, ci a fost dat patriarhului Constantinopolului din obișnuință.” De aceea, Tradiția seculară a Bisericii, este interpretată ca un” obicei bisericesc „, care este revocat de fiecare dată când apar învățături noi.

Teolog George Tramboulis - articol publicat în *Orthodox Typos*

[ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ: «ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΜΟΝΟΝ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ» - Ορθόδοξος Τύπος](#)